

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Велико Търново, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно гражданско дело № 20214000500344 по описа за 2021 година

С Решение № 260099/26.04.2021 год. по гр. д. № 337/2019 год. Русенският окръжен съд прекратил производството по иска с правно основание чл. 153 и сл. от ЗПКОНПИ, предявен от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) срещу А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В. за обявяване за недействителен по отношение на държавата на осн. чл. 143 т. 2 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ на Договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № 101, том VI, рег. № 10327, дело № 874/2018 год. по описа на Нотариус А. Ф., сключен между Б. Л. Т. и И. Р. В. за ½ ид. част от дворно място с площ 739 кв. м., представляващо УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****, поради недопустимост на иска.

Обявил за недействителен на осн. чл. 143 т. 2 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ по отношение на държавата, по иск с правно основание чл. 153 и сл. от ЗПКОНПИ, предявен от КПКОНПИ срещу А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В., Договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № 101, том VI, рег. № 10327, дело № 874/2018 год. по описа на Нотариус А. Ф., сключен между Б. Л. Т. и И. Р. В. за ½ ид. част от двуетажна жилищна сграда с площ 348.40 кв. м. и гараж с площ 40 кв. м., построени въз основа на Разрешение за строеж № 15/22.06.2010 год. в дворно място с площ 739 кв. м., представляващо УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****,

Отнел от Б. Л. Т. двуетажна жилищна сграда с площ 348.40 кв. м. и гараж с площ 40 кв. м., построени въз основа на Разрешение за строеж № 15/22.06.2010 год. в дворно място с площ 739 кв. м., представляващо УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****, с пазарна стойност 155 458 лв.

Отхвърлил предявения от КПКОНПИ иск за отнемане на осн. чл. 151 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от Б. Л. Т.:

- на сумата 4 000 лв., внесена по спестовен влог в лева с IBAN № BG31 BPBI79214042 548501 в „Юробанк България“ АД В 07TTBV9400152*****;

- на сумата 6 036.08 лв., внесена по спестовен влог в евро с IBAN № BG13 BPBI79214442 548501 в „Юробанк България“ АД В 07TTBV9400152*****;

Отхвърлил предявения от КПКОНПИ иск за отнемане на осн. чл. 151 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ от А. Л. А. на сумата 195.58 лв., представляващи левовата равностойност на получен превод от трети лица в размер на 100 евро.

Осъдил А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В. да заплатят на КПКОНПИ сумата 2 233.03 лв. разноски съразмерно на уважената част на исковете.

Осъдил КПКОНПИ да заплати на Б. Л. Т. сумата 280.57 лв. разноски съобразно отхвърлената част на исковете.

Осъдил А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В. да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт (по см. на РОС) ДТ в размер на 7 772.90 лв.

Осъдил КПКОНПИ да заплати в полза на бюджета на съдебната власт (по см. на РОС) ДТ в размер на 451.44 лв.

Въззивна жалба против решението е подадена от КПКОНПИ чрез пълномощника Д. Давидкова. Обжалва решението в частта, с която са отхвърлени предявените против А. Л. А. и Б. Л. Т. искове за отнемане на сумите съответно 4 000 лв., 6 036.08 лв. и 195.58 лв. Счита го за неправилно и незаконосъобразно по подробно изложени съображения и моли съда да го отмени в обжалваната част. Направено е искане за присъждане на разноски. Подробни съображения са изложени в представени писмени бележки.

Въззивна жалба против решението е подадена и от Б. Л. Т. чрез адв. Д. К.. Обжалва решението в частта, с която от нея е отнет имот – двуетажна жилищна сграда в гр. Ветово. Счита го за неправилно и моли съда да го отмени в същата част, като й присъди разноски. В жалбата и в съдебно заседание са изложени подробни аргументи за неправилност на съдебния акт в обжалваната част.

В писмения си отговор КПКОНПИ чрез Д. Давидкова, заема становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да я отхвърли. Изложени са подробни съображения по оплакванията в жалбата.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид оплакванията в жалбите и доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, приема следното:

Решението в частта, с която е прекратено производството по иска с пр. осн. чл. 153 и сл. от ЗПКОНПИ, предявен от КПКОНПИ) срещу А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В. за обявяване за недействителен по отношение на държавата на осн. чл. 143 т. 2 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ на Договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № 101, том VI, рег. № 10327, дело № 874/2018 год., за ½ ид. част от дворно място с площ 739 кв. м. - УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****, не е обжалвано и е влязло в сила.

Решението в останалите обжалвани части е валидно, допустимо и правилно, а въззивните жалби – неоснователни. Въззивната инстанция изцяло споделя мотивите на първостепенния съд и препраща към тях на осн. чл. 272 от ГПК.

Предмет на разглеждане пред първостепенния съд е предявени от КПКОНПИ иск с правно основание чл. 143 т. 2 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 от ЗПКОНПИ за обявяване недействителността по отношение на държавата на сделка за покупко-продажба на недвижим имот, извършена с Нотариален акт № 101, том. 6, рег. № 10327, дело № 874/2019 год. по описа на Нотариус А. Ф. за ½ ид. част от двуетажна жилищна сграда с площ 348.40 кв. м. и гараж с площ 40 кв. м., построени в дворно място с площ 739 кв. м., представляващо УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****, предявен срещу Б. Л. Т. и И. Р. В.; иск с правно основание чл. 141 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на двуетажна жилищна сграда с площ 348.40 кв. м. и гараж с площ 40 кв. м., построени в дворно място с площ 739 кв. м., представляващо УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, обл. Русе, на *****, предявен срещу Б. Л. Т.; иск с правно основание чл. 151 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 1 от ЗПКОНПИ за отнемане на сумата 195.58 лв., предявен срещу А. Л. А. и иск с правно основание чл. 151 във вр. с чл. 142 ал. 2 т. 5 от ЗПКОНПИ за отнемане на сумите 4 000 лв. и 6 036.08 лв., внесени по влогове в „Юробанк България“ АД, предявен срещу Б. Л. Т..

Проверката на КПКОНПИ срещу А. Л. А. е започнала на 15.08.2017 год., след получено уведомление от Районна прокуратура – гр. Търговище за привличането му в качеството на обвиняем по ДП № 460/2017 год. по описа на РУ при ОД на МВР – Търговище за извършено от него престъпление по чл. 209 ал. 1 във вр. с чл. 20 ал. 2 от НК. В хода на проверката е установено, че проверяваното лице живее във фактическо съжителство с Б. Л. Т..

Независимо че проверката е започнала по реда на ЗОПДНПИ (отм.), приложими са разпоредбите на ЗПКОНПИ на осн. & 5 ал. 2 от ПЗР на този закон.

Проверяваният период съгласно чл. 112 ал. 3 от ЗПКОНПИ е от 15.08.2007 год. до 15.08.2017 год.

Имуществото, предмет на отнемане, е на стойност 165 689.66 лв. (допуснато с протоколно определение от 25.02.2021 год. изменение на исковете).

На 13.02.2019 год. КПКОНПИ е взела решение да се образува производство и да се внесе искане за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от А. Л. А., Б. Л. Т. и И. Р. В. на стойност 190 731.66 лв., като установеното несъответствие между имуществото и дохода на лицата е в размер на 335 504.80 лв.

Безспорно е, че престъплението по чл. 209 ал. 1 от НК, за което А. е привлечен като обвиняем, попада в обхвата на ЗПКОНПИ (чл. 108 ал. 1 т. 10).

Въззивната инстанция споделя извода, направен от първостепенния съд, че жалбоподателката Б. Л. Т. – ответник в производството пред РОС, е сред кръга от лицата по чл. 142 ал. 2 т. 5 от ЗПКОНПИ, чието имущество подлежи на проверка по реда на закона и на отнемане, ако същото е незаконно придобито, а именно - тя е лице, с което проверяваното лице е във фактическо съжителство. Съгласно § 1 т. 18. от ДР на ЗПКОНПИ "Фактическо съжителство на съпружески начала" е доброволно съвместно съжителство на съпружески начала на две пълнолетни лица, по отношение на които не съществува родство, представляващо пречка за встъпване в брак, което е продължило повече от две години и при което лицата се грижат един за друг и за общо домакинство. От събраните по делото доказателства се установява факта на фактическо съжителство на проверяваното лице А. Л. А. с Б. Л. Т., навършила пълнолетие през м. декември 2007 год., повече от две години. Двамата имат един и същи настоящ и постоянен адрес в гр. Ветово, ул. "Мадара" № 35, като по отношение на Т. този адрес е деклариран считано от 09.07.2015 год., т. е. до края на проверявания период (15.08.2017 год.) фактическото съжителство за повече от две години е установено само въз основа на този факт. Нещо повече, съвместното съжителство е установено и за останалия период на проверката. Детето им Л. А. Л. е родено на 15.12.2013 год., което несъмнено предполага фактическо съжителство преди датата на раждането му. Другото им дете С. Б. Л. е родено на 26.01.2008 год. Според показанията на свидетеля Л. Т. Д. връзката между Б. и А. започнала в периода 2006 – 2008 год. Б. започнала да ходи при него за по два-три месеца, после се връщала в дома си. През 2008 – 2009 год. им се родило дете. Въз основа на всичко това, съдът приема за доказана фактическата съпружеска връзка между проверяваното лице и жалбоподателката Б. Л. Т. в продължение на около 10 години, независимо от временните раздели през периода.

Установено по делото е също така, значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица, поради което, налице е обосновано предположение, че същото е незаконно придобито (чл. 107 от ЗПКОНПИ).

За установяване на нетния доход по см. на § 1 т. 7 от ДР на ЗПКОНПИ по

делото са допуснати съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертизи, изготвени съответно от инж. К. К. и Ж. Т., които са дали основни и допълнителни заключения в различни варианти съобразно поставените от страните задачи. За проверявания период доходите на двамата ответници са в общ размер на 18 093.67 лв., в т. ч. доходи от трудови правоотношения - 2 473.62 лв., от Дирекция „Социално подпомагане“ – 14 441.80 лв., от НОИ – 604.80 лв., от Агенция по заетостта – 481.20 лв., доходи по чл. 57 от ЗОДФЛ (отм.) и чл. 73 от ЗДДФЛ – 92.25 лв. и доходи от стопанска дейност на Б. Л. Т. – 13 334 лв. съгласно ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 год. Приходите на ответниците са в размер на 9.37 лв. и представляват наличните в началото на проверявания период суми по банковата сметка на ответника А.. Източниците на финансиране са в размер на 538.91 лв. и представляват получения от Т. през 2017 год. кредит. Разходите на ответниците възлизат на 142 709.10 лв. и включват обичайни разходи в размер на 97 538 лв. и извънредни разходи в размер на 45 171.10 лв., включващи вноски за погасяване на кредит в размер на 350.30 лв., разходи за пътувания зад граница – 35 879.90 лв. и разходи за ремонт на жилище в размер на 8 940.90 лв. Според установеното по делото сумата 8 940.90 лв. е изразходвана в периода 2014 – 2017 год. за ремонт на жилището в гр. Ветово, на ул. „Мадара“ № 35, в което живеят двамата ответници. В жалбата си ответницата Т. възразява срещу включването на тази сума като стойност на придобитото имущество по съображения, че двамата ответници не живеят във фактическо съжителство. Възражението е неоснователно, доколкото, видно от решението, съдът е приел сумата 8 940.90 лв. като разход на ответниците за проверявания период. Отделно от това, както е посочено по-горе, съдът приема за доказан факта на съвместното фактическо съжителство на ответниците.

При отчитане на горните данни, нетният доход на ответниците по см. на & 1 т. 8 от ДР на ЗКПОНПИ, е отрицателна величина: -124 067.14 лв. (142 709.10 лв. разходи – 18 647.95 лв. доходи, приходи и източници на финансиране).

В проверявания период ответницата Б.Т. е придобила следното имущество: дворно място в гр. Ветово, *****, представляващо ПИ № 604.1373, ведно с построената в него жилищна сграда със застроена площ 70 кв. м., жилищна сграда със застроена площ 20 кв. м. и навес със застроена площ 40 кв. м. и двуетажна жилищна сграда с площ 348 кв. м. и гараж с площ от 40 кв. м. (ответникът А.А. не притежава имущество).

Към датата на придобиването – 24.08.2008 год., пазарната стойност на имота, представляващ дворно място и сгради с площ 70 кв. и 20 кв. м., както и навес с площ 40 кв. м., е 11 991 лв. според основното заключение на съдебно-техническата експертиза. Неоснователни са доводите на ответницата, поддържани и във въззивната жалба, че в случая следва да бъде съобразена цената на закупения имот, посочена в нотариалния

акт, а именно - 2 876.50 лв. Съгласно чл. 148 ал. 2 от ЗПКОНПИ имуществото, предмет на проверка по реда на закона, се оценява към момента на неговото придобиване или отчуждаване, като недвижимите имоти се оценяват по тяхната пазарна стойност към същия момент (т. 1). С оглед на това, първостепенният съд правилно е възприел тази оценка на имота при определяне стойността на придобитото от проверяваните лица имущество.

По отношение на построената в същото дворно място двуетажна жилищна сграда със застроена площ от 348.40 кв. м. и гараж с площ 40 кв. м.:

По делото е установено, че строителството е започнало на 08.07.2020 год., след събаряне на старите сгради в дворното място и издаване на Разрешение за строеж № 15/22.06.2010 год. на името на Б. Л. Т.. До м. юли 2011 год. сградата е била изпълнена в груб строеж без покрив. На 06.10.2013 год. е издаден Акт обр. 14 за приемане на конструкцията, а на 15.08.2016 год. – Акт обр. 12. Констативният акт за установяване годността на строежа е издаден на 03.07.2018 год.

Настоящият състав изцяло възприема извода на първоинстанционния съд, че стойността на двуетажната сграда и гараж следва да бъде определена на 155 906.87 лв., в какъвто размер са разходите за построяването им според второто допълнително заключение на съдебно-техническата експертиза, прието в съдебно заседание на 10.12.2020 год. Заключение е изготвено въз основа на представените по делото документи за извършеното в периода 2010 – 2013 год. строителство и свидетелските показания за периода на извършване на отделните СМР, за които няма документи. В стойността на разходите е включено е възнаграждението за труд, доколкото заплащането му се установява от свидетелските показания (свидетелите Л. Д., Д. П., Г. В.).

Недоказани са останали твърденията на ответницата Б. Л. Т., че средствата за строителството на сградата са предоставени от нейния дядо и от баща ѝ – свидетеля Л. Д.. Действително, от показанията на всички разпитани от първоинстанционния съд свидетели се установява, че дядото на ответницата по бащина линия е бил заможен човек, с финансови възможности и с високо положение в общността. Само въз основа на свидетелските показания, обаче, не може да се приеме, че средствата за строителство са предоставяни от семейството на ответницата, още повече, че по делото не е установено, както дядото на ответницата, така и нейният баща, да са разполагали със средства от законен източник, при това в размер на направените разходи за строителство.

Като се съобрази размера на нетните доходи: -124 067.14 лв. и стойността на придобитото имущество: 167 897.87 лв., включваща пазарната цена на имотите - 11 991 лв. и 155 906.87 лв., се получава несъответствие от -291 965 лв. (отрицателна величина), съответно – налице е значително несъответствие по см. на & 1 т. 3 от ДР на

ЗПКОНПИ (над 150 000 лв.) и предположението, че придобитото имущество е от незаконен източник, е обосновано по см. на чл. 107 ал. 2 от Закона.

Първостепенният съд е съобразил обстоятелството, че предмет на отнемане е имущество от лице, което е фактически съжител на проверяваното лице и е отчел отделно придобитото от ответницата имущество през проверявания период, съпоставяйки нейните доходи със стойността на имуществото (Решение № 97/18.05.2018 год. на ВКС по гр. д. № 3224/2017 год., IV г. о., ГК). Нетният доход на Б. Й. е отрицателна величина: -35 072.36 лв. (18 517.39 лв. доходи и източници на финансиране и 53 589.75 лв. разходи), а придобитото имущество – 167 897.87 лв., т. е. несъответствието е значително по смисъла на закона и само спрямо нейните доходи (-202 970.23 лв.).

По делото е установено, че с Нотариален акт № 101, том 6, рег. № 10327, дело № 874/2018 год. ответницата Б. Й. е продала на И. Р. В. ½ идеална част от двуетажната жилищна сграда от 348 кв. м. и гараж от 40 кв. м., построени в УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, за сумата 3 500 лв. Комисията е предявила иск с правно основание чл. 143 т. 2 от ЗПКОНПИ за обявяване на сделката за недействителна като възмездна сделка с трето лице, което е знаело или е могло да предполага, че имуществото е незаконно придобито. Настоящият състав изцяло споделя извода на първостепенния съд за основателност на предявения иск. Безспорно установена е родствената връзка между ответницата Б.Т. и купувача И. Р. В. (първи братовчеди). В показанията си свидетелят Л. Т. Д. (баща на ответницата) твърди, че продажбата на половината от къщата на ***** на И.В. е извършена заради уговорки в семейството относно наследството на починалия му баща (дядо на ответницата). Съвсем различни са твърденията на ответниците Т. и В., а именно- че сделката е сключена с цел уреждане на заемни отношения между тях (протоколи за снемане на сведения – т. 4, стр. 1670 – 1691 от делото). Купувачът на имота не е ходил в имота – преди и след сделката и няма ключ от него (показанията на свидетеля Л. Д. и обясненията на И. Р. В.), а пред нотариуса е бил представляван от своя баща. Като се имат предвид всички обстоятелства – родствената връзка между страните по сделката, противоречивите данни за основанията за сключването ѝ, липсата на доказателства за заемни отношения между продавача и купувача или за други поети между тях ангажименти, напълно обоснован е изводът на първоинстанционния съд за наличие на хипотезата на чл. 143 т. 2 от ЗПКОНПИ, а именно – че приобретателят по сделката - ответникът В., е могъл да предположи, че процесният недвижим имот е незаконно придобит и е придобил имота, за да прикрие незаконния му произход. Предявеният иск за обявяване недействителността на договора за покупко-продажба на сградата и гаража - по отношение на ½ ид. част от правото на собственост върху тях, е основателен и доказан, и като такъв правилно е бил уважен от решаващия съд, а като последица от това – правилен е и изводът за основателност на претенцията на Комисията за отнемане на

целия имот - двуетажна жилищна сграда с площ 348 кв. м. и гараж от 40 кв. м., построени в УПИ II-1373 в кв. 118 по плана на гр. Ветово, в полза на държавата на осн. чл. 141 от ЗПКОНПИ.

Обжалваното решение е правилно и в частта, с която са отхвърлени предявените против А. Л. А. и Б. Л. Т. искове за отнемане на парични суми в размер на 195.58 лв., 4000 и 6 036.08 лв., представляващи съответно получен от А. превод от трети лица и внесени от Т. суми по спестовни влогове в банка. Тези суми не са налични към датата на предявяване на иска, с оглед на което те не представляват имущество по см. на чл. 141 от Закона, което може да бъде предмет на отнемане по реда на ЗПКОНПИ. С оглед на това, въззивната жалба на Комисията против решението в тази част е неоснователна.

Въззивният съд споделя становището, изразено в Решение № 129/08.06.2015 г. по гр. дело № 5562/2013 г. на ВКС, IV г. о.; Решение № 137 от 2.11.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2507/2017 г., IV г. о., ГК, според което отнемане на парични суми, преминали през банковите сметки на лицето, но неналични към датата на завеждане на иска за отнемане, не може да бъде претендирано по реда на чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.) и чл. 141 от ЗПКОНПИ, тъй като такава възможност не е предвидена. Парите са заместими потребими вещи и основните им икономически функции са на платежно средство, разчетна единица и на запас от стойност. В качеството си на потребими вещи и като платежно средство парите е възможно да са изразходени за различни стоки и услуги, т. е. те могат да са похарчени както за потребности от ежедневието, така и да са трансформирани в придобиването на имущество (реални активи), посочено в чл. 62 от ЗОПДНПИ (отм.), в който случай, отнемането както на конкретното имущество, така и на паричните средства, с които е било закупено, би довело до двойно санкциониране на отговорното лице, каквато цел законът не преследва и каквато възможност не предвижда. По тези съображения, в посоченото по-горе Решение № 129/08.06.2015 г. по гр. дело № 5562/2013 г. касационната инстанция е дала отговор на въпроса: „наличието на претендирани суми по банковите сметки на ответника, към момента на предявяване на иска, предпоставка ли е за тяхното отнемане по реда на чл. 4 ал. 1 ЗОПДИППД (отм.)“, както следва: „Предмет на отнемане в хипотезата на чл. 4 ал. 1 ЗОПДИППД (отм.) от ответника, или от лицата, посочени в чл. 5 – чл. 10 от закона, могат да са налични парични средства, т.е. такива в икономическата им функция на запас от стойност (натрупани и неизразходвани средства) и в по-тясното им разбиране като финансови активи, налични по банкови сметки, ако за тях са налице и останалите условия ...“. Това становище е приложимо и по отношение на ЗОПДНПИ (отм.) и на сега действащия ЗПКОНПИ, доколкото основните им принципи и цели са едни и същи.

Предвид всичко изложено по-горе, обжалваното решение се явява правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед неоснователността на двете въззивни жалби, съдът не присъжда

разноски на страните.

Предвид потвърждаване на решението в частта, с която исковете за отнемане на суми от ответниците е отхвърлен, КПКОНПИ следва да бъде осъдена на осн. чл. 157 ал. 2 от ЗПКОНПИ да заплати в полза на бюджета на съдебната власт ДТ по въззивната жалба в размер на 225.72 лв.

Така мотивиран и на осн. чл. 271 от ГПК, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260099/26.04.2021 год. на Окръжен съд – Русе по гр. д. № 337/2019 год. по описа на същия съд в обжалваните части.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество – гр. София, Булстат 129010997, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт (по см. на ВТАС) сумата 225.72 лв. (двеста двадесет и пет лева и седемдесет и две стотинки) ДТ по въззивната жалба.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд на Република България в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____